

Hicaz

Tevşih

Aüflesi : Halvetî meşayihinden Dede Ömer Rügenî'nindir.
Bestekârî matûm değildir.

[♩ = 60] Çü çün du gu — pu tut du ci ha — n

Ki ki mo la — sev mæ ye bu

İka : Sofyan

yü zü nü hû nû sū nûn gū næ şi —

vec hi le se — ni ina hî ve şi —

ya — re su la — la — ha — ma — ni

ya — re su la — la — ha — ma — ni

la — ha — man Kı kil ge fa a

la — ha — man kı kii ge fa a

t ya — ge

t ya — ge

fi — a — i mü — mü — z ni bin i — ş fa —

fi — a — i mü — mü — z ni bin i — ş fa —

Bu ilâhının zemini ile meyanındaki güfte taksimlerinin mübâyeneti gösteriyor ki Ruşenî'nin bir çok makamlardan bestelenmiş olan bu ilâhîsinin hicaz bestesi müruruzamanla bir hayli tahrifata uğramıştır. Bestekârî malûm olmamakla beraber ilâhının büyük bir üstadın eseri olduğu üslûbunun metanetinden anlaşılmaktadır. Binaenaleyh şu halile dahi güzelliğini muhafaza eden bu eski ve nefis ilâhiyi zamanımızda okunduğu gibi notaya alarak külliya-tinûza dercettik.

Dede Ömer (Aydın) da doğmuştur ve şiirlerinde (Ruşenî) tehallus etmesine sebep de (Aydın'lı) olmasıdır. Ruşenî, Halvetî tarikatının neşri için İran'da bir çok şehirleri dolaşmış ve nihayet hicrî 892 de Tebriz'de vefat ederek namına bina edilen tekneye defnedilmiştir. Brusa'lı Tahir Beyin ifadesine nazaran, Ruşenî'nin ilâhiyatını havi olan divanı (Muğla) kütüphanesinde mevcut imiş.

Çün doğup tutdı cihan yüzünü hüsnün güneşi
Kim ola sevrneye bu vechile sen mahîveşi
Sen emire kul olan her ne kadar müdbir ise
Bendei mukbil olur misli bilâli Habeşi
Türkü Kürdü Acemü Hindi bilür bûni ki sen
Haşimisin, Arabisin, medenisin, Kureşi
Parmağındarı akıdıp âbürevan bahşı revan
Nice yüzbir kişiden def'idisersin ataşi
Sensin ol püştü penâhî melekü insü peri
Enbiyanın güzeli sevgilisi, hóbü hoşi
Üzülür irki Ebû Cehl gibi epter olur
Sen Ebül Kasım ile her kim iderse güreşi
Diki hikmetde pişürdi çü senin sevgini Hak
Cebreil olsa nola matbahinin himne keşi
Vedduha virdine velleylo kurum sünbülüne
(Ruşenî) virdim budur külle gadatin ve aşî